

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

Cap. I. De priuilegio & immunitate sacerdotum apud Aegyptios,
temporibus Iosephi & Pharaonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

49
COLLATIONVM
SACRARVM LI.
BER QVINTVS.

DE SACROSANTIS EC-
CLESIIIS, ET IMMVNITATE, P. O-
testate ac dignitate Ecclesiastica, & quæ circa
rerum sacrarum & sacerdotum violatores
memorabilia contigerunt.

*Ex 47. cap. Geneseos. De priuilegio & immunitate
sacerdotum apud Aegyptios, temporibus Ioseph
& Pharaonis.*

CAP. PRIMVM.

IN toto orbe panis deerat, & op-
presserat fames terrā, maxime
Aegyptij & Chanaan. E quibus
omnem pecuniam congrega-
uit pro venditione frumentij,
& intulit eam in ararium regis.
Cumque defecisset emptoribus precium, ve-
nit cuncta Aegyptus ad Ioseph, dicens: Da
nobis panes: quare morimur coram te defec-
ente pecunia: Quibus ille respondit: Adducite
pecora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si
precium non habetis. Quæ cum adduxissent,
dedit eis alimenta pro equis, & ouibus, & bo-
bus, & asinis: sustentauitque eos illo anno, pro
com.

cōmutatione pecorū. Venerunt quoq; anno secundo, & dixerunt ei: Non celamus Domino nostro, quòd deficiente, pecunia pecora simul defecerunt: nec clam te est, quod absque corporibus & terra nihil habeamus. Cur ergò moriemur te vidente: & nos, & terra nostra tui erimus: eme nos in seruitutem regiam, & prabe semina: ne pereunte cultore, redigatur terra in solitudinem. Emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti, vendentibus singulis possessiones suas, prae magnitudine famis. Subiecitq; eam Pharaoni, & cunctos populos eius, a nouissimis terminis Aegypti, vsque ad extremos fines eius: praeter terram sacerdotum, quae à rege tradita fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex horreis publicis praebebantur, & idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas. Dixit ergò Ioseph ad populos: Ea ve cernitis, & vos & terram vestram Pharaoni possidet: Accipite semina, & serite agros, ut fruges habere possitis. Quintam partem regi dabit: quatuor reliquas permitto vobis in sementem, & in cibum familiis & liberis vestris. Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum Dominus noster, & lati seruiemus regi. Ex eo tempore vsque in praesentem diem in vniuersa terra Aegypti, regibus quinta pars soluitur, & factum est quasi in legem: absque terra sacerdotum, quae libera ab hac conditione fuit. Audiant qui

nunc

300 COLLATION. SACRAR.
nunc viuunt, inquit in hunc locum D. Chry-
sostomus, (*Hom. 66. in Genes.*) quantam olim
sacerdotum idolorum curam habuerint, &
discant, vt vel saltem parem habeant hono-
rem his, quibus omnium Dei ministerium
creditum, & sacerdotio insigniti sunt. Si enim
errantes illi, & tantam idolorum curam ha-
bentes, quia ex hoc putabant idola magis co-
li, si ita eorum ministros colerent: quanta non
condemnatione digni, qui nunc imminuunt,
quod ad illorum spectat cultum? An nescitis
quod honor ad ipsum Deum pertinet? Negli-
tur respicias eum, cui honor confertur. Non e-
nim propter illum debes, quod tuum est, fa-
cere, sed propter illum, cuius sacerdos es, vt
& ab illo retributiones vbertim accipias. Pro-
pter quod & dicebat. Quod fecerit vni horu-
& mihi fecit: (*Matt. 25* & (*Matt. 10.*) Qui acci-
pit Prophetam in nomine Prophetæ, merce-
dem Prophetæ accipiet. Num à dignitate
vel vtilitate ministrorum tibi retribuet domi-
nus? Ob alacritatem tuam vel coronat, vel con-
demnat. Et sicut honor qui propter ipsum im-
penditur, multum parit fiducia. (*Propria e-*
nim sibi facit Deus, quæ in seruos collocan-
tur) ita & illorum contemptus multam è su-
pernis nobis pœnam deferet. Igitur sicut su-
um esse honorem, ita & contemptum dicit: id
quod scientes, nunquam negligamus cultum,
qui sacerdotibus Dei debetur. Et hæc dico
nos

non tantam illorum rationem habens, quam
 vestrae charitatis, cupiens vos in omni-
 bus lucrifacere. Quid enim tantum das, quan-
 tum accipis à Domino? Quantum autem cul-
 tum affers? Attamen & pro illo vili, & in eum,
 qui in praesenti vita simul dissoluitur, immor-
 tales accipies mercedes, & ineffabilia bona.
 Haec mente versemus, & properemus ad eo-
 rum obsequia, non attendentes sumptum, sed
 lucrum & accessionem quae inde nascuntur.
 Nam si videntes viri alicuius singulari digni-
 tate insignis familiarem, operam damus, ut,
 quantum possibile est, illi praestemus obsequi-
 um, cogitantes, quod quae illi fiunt, eius Do-
 mino accedant: & quod ille familiaris, ubi
 significarit patrono suo, maiorem nobis a pud
 eum fauorem conciliet: multò magis hoc erit
 apud vniuersorum Dominum. Nam si quis in
 vulgarem aliquem & abiectum benignitatem
 & compassionem aliquam declararit: domi-
 num quae sunt sibi propria faciens, promittit
 se in regnum introducturum eos, qui aliquid
 boni illi fecerint, & dicturum: (Matt. 25.) Ve-
 nite benedicti patris mei, quia esurui, & de-
 distis mihi quod comederem: multò magis
 eos, qui propter Deum affliguntur, & sacerdo-
 tio insigniti sunt, si quis observauerit, non so-
 lum parem assequetur retributionem, sed mul-
 tipliciter maiorem, misericorde Deo ex abun-
 dantia misericordiae semper ea, quae à nobis
 sua:

fiunt, vincēt. Ne igitur simus deteriores infidelibus, qui propter idolorum errorem ad hunc tantum cultum exhibent illorum famulis: sed quantum distat error & veritas, tantum distant & illorum & Dei sacerdotes. Tam excellentem igitur & honorem impendere debemus, ut multo plures è supernis nobis retributiones accrescant.

Ioannes Zonaras tom. 1. Annalium, Alexander Magnus Pontificem Iudeorum, Pontificaliibus vestimentis indutum, reuerenter accedat, adorat & salutat omnibusq; Iudeorum postulat annuam.

CAP. II.

Alexander Magnus dum Tyrum obsidebat, per literas à Pontifice Iudeorum petiit, auxilia sibi mitti, & forum præbere exercitui, sibi que ea dari, quæ pensitare Dario soliti essent. Cum autem Pontifex se iuramentum obstrictum esse Dario, ne arma contra illum ferret, dixisset, idque viuentem illo violaturum negasset: Alexander iratus se bello periturus Hierosolima comminatur: captamque Tyro contra urbem proficiscitur. At Pontifex Ioadus ob regis iram anxius, Deum orat, ne populum destituat, quem Deus in somnis bono animo esse iubet: ac portis apertis & vrbem exornata ipsum cum sacerdotibus solito habitu, populum candidis vestibus regi obviam prodire. Facit ille, ut iussus erat. Alexandro iam appropinquante, cum sacerdotibus & vrbem